

Който има невестата.

„Който има невестата, женихъ е.“*)

Въ свѣта, отъ памти вѣка още, сщществуватъ известни институти, известни учреждения, произходътъ на които е неизвестенъ. Такива институти и учреждения, такива навици и чърти сщществуватъ и въ живата природа, въ всички живи, разумни сщщества, а най-много въ разумнитѣ хора. За да разбере известна идея, известенъ институтъ или известно учреждение, човѣкъ първо трѣбва да разбира неговия дълбокъ вжтрешенъ смисълъ. Това разбирање не се постига само съ теоретизиране. Теорията сама не разрешава въпроситѣ. Запримѣрь, въ математиката се казва, че $a + b = c$. Това равенство още не разрешава задачитѣ. Колкото пжти и да напишете това равенство, или както и да го замѣствате съ живи числа, или каквито пермутации да правите съ даденитѣ величини, това пакъ нѣма да разреши въпроситѣ. Има само единъ начинъ, по който може да се разреши тази задача. Кой е този начинъ? — Истината. Само истината освобождава човѣка. И действително, който следва истината, той е свободенъ човѣкъ. Това значи $a + b = c$.

Всички съвременни учени следватъ истината, а при това никой отъ тѣхъ не е свободенъ. Казватъ, че който има знания, наука, той е културенъ, свободенъ човѣкъ. Така ли е въ сщщность? Отъ памти вѣка е имало учени хора, философи, а при все това пакъ не сж били свободни. Ще кажете, че за да бжде свободенъ, човѣкъ първо трѣбва да уреди работитѣ си. Работитѣ на много хора сж уредени, но тѣ пакъ не сж свободни. Значи, свободата не зависи отъ това, дали работитѣ на човѣка сж уредени, или не. Работитѣ на хората могатъ да бждатъ уредени, могатъ да бждатъ неуредени, а при това тѣ пакъ не сж свободни. Значи, за да бжде свободенъ, човѣкъ трѣбва да е придобилъ истината, да знае нѣщо. Докато е младъ, човѣкъ идеализира нѣщата, представя си ги въ такъвъ видъ, въ каквото не сж. Ако започне да мисли за възлюбената си, той си я представя като божество, пише ѝ прекрасни писма, колѣнничи предъ нея, обещава ѝ добъръ животъ, щастие, богатство,

*) Иоана 3 : 29.